

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 3

IN NEDERLAND 60 Ct.

S.O.S METEOREN !

DE GEHEIMZINNIGE BOEKENTAS

IEDERE avond kon men juffrouw X., sekretarese bij een grote firma, huiswaarts zien keren met een boekentas onder de arm. Ze zag er sinds enkele tijd vermoeid uit, de arme sekretaresse. Ze werkte reeds jaren in hetzelfde huis, maar haar ogen verzwakten, en ze had de jongste tijd veel tegenslagen gekend.

Op zekere morgen toen ze haar kantoor binnenkwam met haar boekentas onder de arm, vroeg de baas haar :

— Juffrouw, u mag het me niet kwalijk nemen, maar dat boekentasje dat u zo geheimzinnig onder de arm houdt, maakt me werkelijk nieuwsgierig. Wat neemt u toch iedere avond mee naar huis ?

De sekretaresse werd rood...

— Niets, mijnheer. helemaal niets.

Maar de baas, die geen kwade bedoelingen had met zijn vraag, bleef aandringen.

— Toon me dat toch maar eens !

En zo kwam de zaak uit : iedere avond nam de bediende het werk mee naar huis dat ze ten gevolge van haar vermoeidheid in de loop van de dag niet had kunnen uitvoeren. Zo trachtte ze 's avonds weer goed te maken, wat ze ten gevolge van haar inzinking tijdens de bureeluren niet had kunnen presteren. Alleen maar uit eerlijkheid.

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

BEPO, DE KRANTENJONGEN

DE uitgeverij Desclée-De Brouwer, van Brugge, stuurde ons een boekje uit haar reeks « Goudvinken » : « Bepo, de krantenjongen » door Nic Van de Burgt. Het werd geïllustreerd door Tjienke Dagnelie en zal in de smaak vallen van jongens van acht à twaalf jaar.

MIJNHEER ARIE HEEFT HONGER

VAN de bekende Vlaamse verteller Cyriel Verleyen verscheen een tweede druk van zijn boek « Mijnheer Arie heeft honger » met frisse illustraties van Wies Peleman, bij de uitgeverij Desclée-De Brouwer. Het boekje kost 17,50 F. genaaid en 25 F. gebonden.

VLINDERTJES

DE modernste jeugdboekjes die wij tijdens de jongste tijd in handen kregen zijn zeker wel de « Vlindertjes » van de uitgeverij Desclée-De Brouwer. Het zijn kleine, mooie, zeer modern opgevatte en geïllustreerde boekjes, die een waar plezier zijn voor het oog en voor de geest. Ze kosten slechts 12,50 F. per stuk en we kunnen ze warm aanbevelen. Het zijn pareltjes van goede smaak. De vier titeltjes die wij gelezen hebben heten : « De Goudrivier », « Het Gulzige Geitje », « Ieder heeft zijn eigen uur » en « Het denneboompje dat niet tevreden was ».

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

IDA NIESTADT, Kerkstraat, 13, Schoonhoven (Holland), *zou graag korresponderen met een jongen of een meisje van 14 à 15 jaar oud, in het Frans, Engels of Nederlands.*

GERRIT VAN DER STELT, Laantje, 9, Bolnes (Nederland), *wil briefwisselen met een jongen of een meisje van België of Nederland. Gerrit is zestien jaar oud en houdt van de natuur, zwemmen, wielrennen en verzamelt postzegels.*

WINNY ZUNDERDORP, Vossenrade, 24, Den Haag, (Nederland), *zou graag korresponderen met een meisje van 11 à 12 jaar uit Nederland of België. Winny houdt veel van sport, lezen en accordeon.*

MARIANNE BOTS, Kleinweg, 18, Gouda (Zuid-Holland) *zou graag een korrespondentievriendin vinden. Marianne is 15 1/2 jaar oud en houdt veel van sport, vooral van zwemmen, tennis en volleybal. Men mag haar schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.*

ANNIE LEMMENS, Oude Kerkstraat, 9, Heer (Nederland), *is 13 jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje van 13à 14 jaar. Annie's hobby's zijn : moderne muziek, film en sport.*

MARIANNE KENTRUP, Brusselsestraat, 117, Maastricht (Nederland), *zoekt kontakt met een meisje uit België van ongeveer 15 jaar oud, dat op de middelbare school zit. Marianne interesseert zich voor sport en lektuur.*

HEDWIG MAGINET VAN SINT-MARIA OUDENHOVE

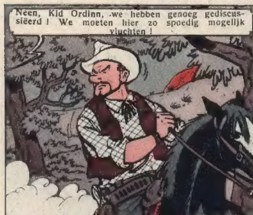
heeft een Kuifjesklub gesticht. Wie lid wil worden kan zich bij Hedwig aanmelden iedere zondag van 12.30 u tot 1 u, donderdag van 3 u tot 5.30 u. en zaterdag van 2 tot 3 u. Adres : Neerstraat, 14, Sint-Maria-Oudenhove.

HET HUIS VAN DE STERKSTE

DOOR TIBET

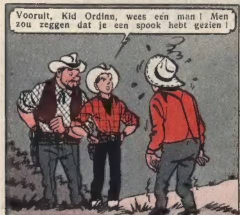

Op de ranch van Tex Hittay heeft Chick Bill onze vriend Kid Ordinn weergevonden. De konversatie tussen die twee wordt afgeluisterd...

(Wordt voortgezet.)

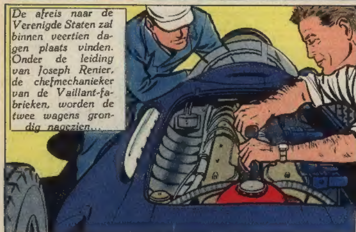
DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

De grote match voor de titel van wereldkampioen zal betwist worden tussen Michel Vaillant en de Amerikaan Warson...

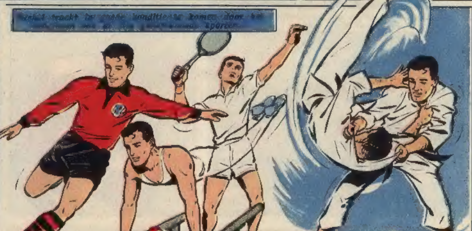

(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

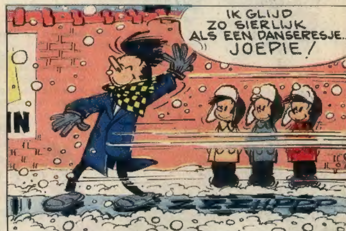

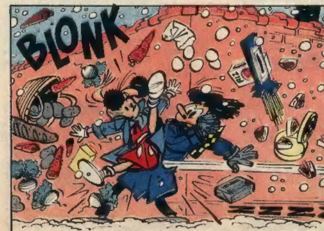

Allen naar de EXPO

ER is een spreekwoord dat zegt « het geloof verzet bergen ». De mensen die werken aan de Tentoonstelling 1958 te Brussel geloven in dat spreekwoord en zij hebben bergen verzet in de figuurlijke en in de ware betekenis van het woord. Inderdaad, om het terrein waarop de gebouwen van de wereldtentoonstelling verrijzen te effenen moest er een heuvel verdwijnen. Brussel zelf onderging heel wat veranderingen en mensen, die sedert enkele maanden niet meer in de hoofdstad zijn geweest, staan stomverbaasd en moeten af en toe een voorbijganger of een politieagent aanspreken die hen wegwijs kan maken. Wegen werden hersteld en andere aangelegd. Over de tunnels van Brussel zullen we maar niet meer spreken, iedereen heeft daarover reeds voldoende gelezen en gehoord!

De Heizel, goed gekend door alle Brusselaars en alle sportliefhebbers, is op dit ogenblik de grootste bouwplaats ter wereld. Elf duizend arbeiders werken daar dag en nacht. Men zou ze kunnen vergelijken met bijen die zonder verpozen aan een gigantische bijenkorf werken. Honderden kranen en bulldozers worden gebruikt, evenals duizenden ton staal en beton om de wereld van morgen te bouwen. Ieder land dat vertegenwoordigd is en op de Heizel zijn eigen paviljoen heeft, wil immers een idee geven van de wereld waarin we morgen zullen leven. Bijna alle paviljoenen zijn zeer modern opgevat.

Ons land verwacht vijf en dertig miljoen bezoekers, of beter vijf en dertig miljoen VRIENDEN, dat is meer dan vier keren zoveel als de bevolking van heel het land. Ieder van ons moet zijn best doen het woord vreemdeling uit zijn woordenschat te bannen en alle bezoekers te begroeten als echte, trouwe, goeie vrienden!

Om onze vrienden te ontvangen werd niets aan het toeval overgelaten. Zelfs elektronische hersens werden aan het werk gezet om uit te maken wat er zo al nodig was voor de ontvangst van vijf en dertig miljoen vrienden... Nooit zullen de bezoekers uit Stuttgart of uit Singapore moeten wachten aan de ingang van de Heizel en, wanneer zij naar een hotel vragen of een plaats waar zij kunnen overnachten, krijgen zij het antwoord, d.w.z. een adres, in minder dan drie minuten tijd.

De automobilisten zullen in de beste voorwaarden naar de wereldtentoonstelling geleid worden. Weet je dat er plaats gemaakt werd om 40.000 wagens te parkeren? Dat cijfer zegt je misschien niets, maar... misschien gaat er je een licht op indien je weet dat deze 40.000 wagens achter elkaar gezet een ketting zouden kunnen vormen van Brussel naar Parijs, d.w.z. 320 km. Fantastisch, nietwaar?

Op de wereldtentoonstelling van

WORSTEN ZONDER VISA

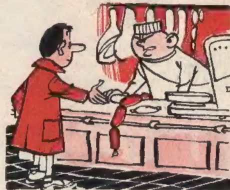
ENKELE tijd geleden vertelden we je de geschiedenis van een konijntje-dat-zijn-luizige-plicht-deed of hoe men luizen en vlooien op de Kerguelen eilanden binnen smokkelt. Thans hebben we een andere geschiedenis gehoord, die al even gek is en die we je graag opdissen, te meer daar het om worstjes gaat.

Een Amerikaanse klub van lekkerbekken organiseerde uitgelezen diners in het Waldorf Astoria hotel te New York en op een van de menu's werden enkele Franse worstsoorten geschreven. De president van de klub wilde dat deze worsten rechtstreeks uit Frankrijk zouden ingevoerd worden en hij vroeg aan een vriend, hoteldirekteur te Parijs, hem die onmiddellijk te bezorgen. De Parijzenaar was blij zijn New Yorkse vriend die kleine dienst te bewijzen en telegrafeerde terug: « Deze avond vertrekken de zes gevraagde worstsoorten. Aankomst: morgen zes uur ».

Groot was de verbazing van de hoteldirekteur toen hij de volgende morgen een telegram kreeg van het ministerie van landbouw van de U.S.A. om hem te vragen bij de worsten een certificaat te bezorgen van een veearts, die verklaarde dat de uit Frankrijk geëxporteerde worsten wel degelijk geschikt waren voor het verbruik! De man was er het hart van in. Hij trok naar de beenhouwer die hem de worsten had geleverd en deze, in zijn eer gekrenkt, schoot woedend uit:

— Mijnheer, ik verkoop de beste worsten van heel Parijs en als de Yankees daarmee niet tevreden zijn...

Er kwamen nog heel wat woorden bij te pas, maar ten slotte bedaarde de beenhouwer en ze besloten de veearts op te zoeken, die in de slachthuizen het vlees van de dieren, bestemd voor worsten, had gekeurd. Zij vonden die veearts pas de volgende dag. De brave man was bereid het gevraagde getuigschrift te geven.

— Maar, zei hij, het is moeilijk zo niet onmogelijk uit te maken welke dieren juist gediend hebben voor de worsten die bestemd waren voor Amerika. Weet je wat? We gaan naar de Amerikaanse ambassade te Parijs en ik verklaar de ambassadeur dat ik de versheid van het vlees kan waarborgen.

Maar, helaas, de Amerikaanse ambassade was, zoals iedere zaterdag, leeg en verlaten.

— We zullen maandag terugkomen, zei de hoteldirekteur, die zijn kalmte bewaarde.

— Ho, antwoordde de ambtenaar, die er mee belast was het huis te bewaken, maandag is een feestdag en dan wordt er vanzelfsprekend niet gewerkt.

Toen zag de hoteldirekteur zich verplicht een telegram naar Waldorf Astoria te zenden met volgende tekst: « Het is onmogelijk iets te bereiken inzake de worsten voor dinsdag. Het beste ware ze terug te sturen. Hartelijke groeten ».

Het antwoordt dat de arme man toen kreeg, schokte hem diep en kwetste niet alleen zijn eigenliefde, maar ook zijn nationale trots... « WIJ HEBBEN DE FRANSE WORSTEN VERVANGEN DOOR ITALIAANSE ».

Sedertdien is er te Parijs een hoteldirekteur die het woord worsten niet meer kan horen uitspreken...

Brussel staan de machines niet in het brandpunt, doch de mens zelf en dit mag misschien wel even onderstreept worden. De wereldtentoonstelling wil het hare bijdragen tot de vrede in de wereld en heeft zich tot doel gesteld dat « ALLE MENSEN BROEDERS ZOUDEN ZIJN ! ».

de confidenties van een FIAT 1100

verteld door de Fiat zelf en getekend door

Een kind mag niet alles doen wat het graag doet, ik ook niet. Ik moest geduldig wachten tot het moment gekomen was waarop ik het beste van mezelf kon geven.

FIAT

Ik had slechts een dertigtal kilometer achter de rug, toen ik de fabriek mocht verlaten. Ik was goed voor de dienst !

Met dit bewijs mag je buiten rijden. Die wagen is O.K.

Aangekomen te Brussel, leidde men mij naar een prachtige tentoonstellingszaal, Louisalaan, 32. In welke handen zou ik terecht komen ?

FILMEN IS NIET MOEILIJKER DAN FOTOGRAFEREN

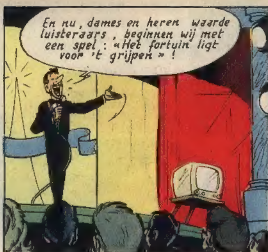
WANNEER men tijdens de Kerstweken door de drukke winkelstraten van de grote steden heeft gewandeld, heeft men de gelegenheid gehad in de uitstalramen van de fotozaken op te merken dat het aantal filmtoestellen voor amateurs (8 mm) steeds groter wordt. Hoe groter de vraag naar smalfilmtoestellen, des te groter natuurlijk het aanbod van de industrie.

De cijfers over de uitbreiding van het aantal smalfilmers, die in de vakpers verschijnen, zijn verrassend hoog. Steeds meer geeft men er zich rekenschap van dat het smalfilmen voor liefhebbers de voorrang krijgt op het fotograferen, want het filmen kost niet duurder, en met zo'n eenvoudig smalfilmtoestelletje kan men het leven beter « vasthouden » dan met peperdure fototoestellen.

Eer men er in slaagt, om een goed kiekje te maken van klein broertje, dat zijn eerste stappen zet in het leven, moet men reeds ervaring hebben op fotogebied. Met een smalfilmtoestel kan men niet alleen één goed moment van broertjes eerste schreden vasthouden, maar zijn hele wandeling, van de ene hoek van de kamer of de tuin naar de andere, met al de grappige situaties die zo'n aarzelende tocht nu eenmaal meebrengen en de onbetaalbare expressies. Wie eenmaal van zijn buurman of een familielid goede smalfilmresultaten heeft gezien, en over een beetje initiatief en geld beschikt, zal niet rusten alvorens zelf het steeds groeiend leger van de smalfilmers te vervoegen. Men krijgt dan vlug de gelegenheid te ervaren dat wie filmt de mooiste momenten van zijn leven niet alleen inniger beleeft, maar ze met heel het gezin ook kan herleven.

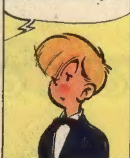

JAAK
VINDT DE SCHAT
door
TIBET

En nu, dames en heren waarde luisteraars, beginnen wij met een spel: «Het fortuin ligt voor 't grijpen» !

Dat zijn de twee konkurrenten van heden avond...

Ik herhaal even het tema van dit spel. Terwijl ik hier vragen stel aan een van de twee konkurrenten, moet de andere naar het opgegeven adres gaan. Na nog enkele bepaalde proeven, moet hij de «schat» vinden. Zo deze konkurrent de schat vindt, en zo de andere op de vragen kan antwoorden, krijgen ze 'n televisietoestel.

Wie van jullie beiden gaat op jacht ?
Ik !

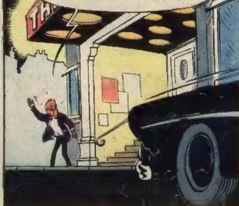

Prachtig! Jij gaat zo vlug mogelijk naar de Korte Langestraat, nummer 23...
Daar wacht je een verrassing !

Vergeet niet dat al je bewegingen op het televisiescherm komen. Onze camera's zijn handig verborgen en schrik niet als er iets onverwachts gebeurt !

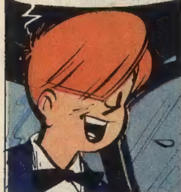

Ik vind die schat zo waar ik Jaak heet !
Dat is een held !
Arme jongen !

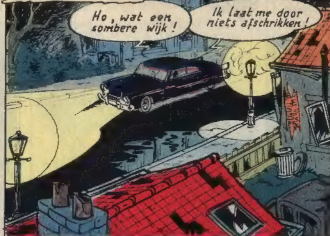

Ziezo, hij is weg ! Ik mag jullie nu wel verraden dat de schat een tube tandpasta is, verborgen onder een schotel noedels !
Hi!Hi!Hi! Grappig, nietwaar ?

En nu eerst de vragen. Opgelet! Hoeveel pitten in een perzik ?... Opgelet. Opgelet !... Ha !Ha!Ha! Dat is een strikvraag !

Ik heb geen tijd te verliezen...
HELA !TAXI !

En waarheen moet ik rijden ?
He... wacht even... Holala ! Ik herinner me het adres niet meer...

Ha ja ! Ik weet het : Lange Kortestraat , nummer 32 !

EN EVEN LATER...
Ho , wat een sombere wijk !
Ik laat me door niets afschrikken !

Hier is het !

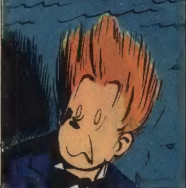

He ! He ! Men wou me bang maken ! Die lui van de televisie zijn tenslotte grote grappen - makers !

KRRiiiii
Dat is een echt radiofonisch geluid . . .

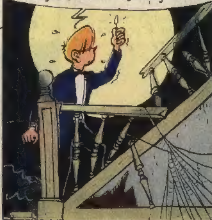

Men verwacht me , de deur staat op een kier . . .

Ik hoop maar dat ze de camera's op de juiste plaats verborgen hebben en de kijkers me zien...

Even een lucifertje aansteken en dan . . .
HOE-OE-OE !

HOE OE OE !

HOEOEOEOE !
Bravo ! . . . Uitstekend ! . . . Sensationeel ! . . .

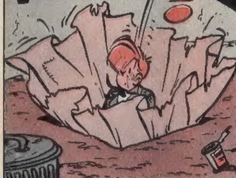

Vermits niemand hier komt op - dagen , zet ik mijn weg voort !

BROEM !

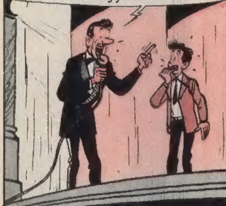

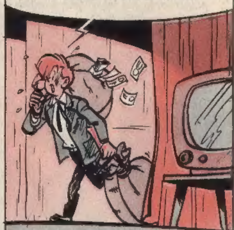

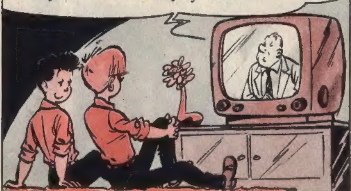

Volgende week : PECHVOGEL, TAXICHAUFFEUR

Einde

DE ZONEN VAN LAMBIK

DE SCHULD VAN DE BOOM

EEN soldaat had zich, ondanks het streng verbod, in burgerpakje gezet en wandelde rustig door een bos. Plotseling echter schrok hij vreselijk want daar kwam waarachtig de kapitein aangestapt. De soldaat verborg zich zo snel hij kon achter een boom..

De volgende morgen zei de kapitein streng :

— Hoe kwam het dat ik je gisteren in het bos in burgerpak heb gezien ?

Soldaat : Dat kwam, kapitein, omdat de boom niet dik genoeg was !

ZE GAAN MET HUN TIJD MEE

EEN toerist bezocht in Amerika een reservaat voor Roodhuiden en werd door het opperhoofd vriendelijk ontvangen.

— Ik zal je even m'n familie voorstellen, zei de sachem : Ikzelf heet Zwarte Arend en stam af van Strijdende Valk, dat is mijn zoon Groene Sperwer en dat is mijn kleinzoon DC 6. Een mens moet met z'n tijd meegaan, nietwaar !

★

— Een plaats in het vliegtuig, a.u.b.

— Best, mijnheer. Links of rechts ?

— Geef me liever een aan de binnenkant, ik ben nogal rap verkouden !

Vader : Jongen, je rapport bevalt me niet.

Willem : Ja, vader, dat heb ik aan de meester ook gezegd, maar hij wilde niet naar me luisteren !

★

Onderwijzer : Geef me de toekomende wijze van slachten.

Piet : Ik zal spek eten, meneer.

★

RAADSELTJES

1. Wat is verkeerd maar toch geen zonde ?
2. 't Is weg en 't is er nog.
3. Wie is nog stommer dan Willem de Zwijger ?
4. Wat was was voor was was was ?

1. Zijn linkerhandschoen aandoen aan z'n rechterhand.
2. De weg.
3. Zijn standbeeld.
4. Honig.

VRIENDELIJKE UITNODIGING

De bediende haakt de telefoon af en zegt :

— Hallo, hier het plaatsingsbureau.

Stem aan het andere einde : U bent het dus die me hedenmorgen een kok hebt gestuurd ?

— Ja, mijnheer.

— Mooi zo ! Ik nodig je uit voor het diner. Ik heb gezien hoe de door u gestuurde en aangeprezen kok dat diner heeft gereed gemaakt en ik wil er niet alleen van sterven !

ALS GEKKEN TELEFONEREN

De ene gek telefoneert naar de andere :

— Hallo ? Pardon, mijnheer, bent u Den Haag 34.101 ?

— Neen, mijnheer, het spijt me, maar dat moet een vergissing zijn. Ik heb geen telefoon.

EEN COMPONIST MET HUMOR

Brahms zat tijdens een gezellig etentje op de hoed van een van de gasten. Toen de eigenaar van de hoed de beroemde komponist daarop attent maakte, antwoordde deze lustig :

— Inderdaad, ik zit op uw hoed, waarde vriend. Maar, u bent toch niet van plan nu al weg te gaan ?

WOORDEN VLECHTEN

	1		2		3		4	
1								
2								
3								
4								

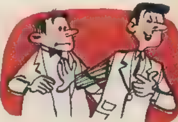
DIT is een matje en daarin moet je woorden vlechten. Het is echter niet eender « hoe » je de woorden vlecht ! *Dezelfde woorden* moeten horizontaal en vertikaal in het matje passen. Deze woorden hebben volgende betekenis :

1. Een land in het noorden van Europa.
2. Soldaat van de lichte ruiterij gewapend met sabel en karabijn.
3. De man die zich schuldig heeft gemaakt aan een valse eed.
4. Belasting geheven op bepaalde stukken die op gezegeld papier moeten gesteld zijn.

Woorden vlechten is niet zo makkelijk hé ? Doe flink je best, vraag je grote broer of zus je een beetje te helpen. Zo het werkelijk niet gaat, kijk je in ons nummer van volgende week. Daarin staat de juiste oplossing.

ONZE TEST — BEN JE VERWAAND?

WIE verwaand is, heeft een goede opinie van zijn eigen persoontje. Hij spreekt te pas en te onpas over zichzelf, looft zijn eigen verdiensten en kwaliteiten. Wanneer de verwaande zich vergist, dan heeft hij daarvoor steeds een ekskuus. Hij is er van overtuigd dat hij alles beter kan dan wie ook, hij is meestal intelligent en weet dit maar al te best. Hij blijft niet in de schaduw maar treedt graag op het voorplan en wenst dat men zijn eigenschappen en zijn kunde roemt.

	Ja	Neen
1. — Ben je gevoelig voor lof ?	......	......
2. — Lok je komplimentjes uit ?	......	......
3. — Verdraag je moeilijk een verwijt zelfs als je het verdiende ?	......	......
4. — Kost het je moeite je ekskuus aan te bieden ?	......	......
5. — Ben je er van overtuigd dat alles wat je doet goed gedaan is en dat je alles beter kan dan iemand anders ?	......	......
6. — Neem je de lof aan die je ten onrechte wordt toegezwaaid ?	......	......
7. — Pronk je graag met je kennis en je sukses ?	......	......
8. — Ben je erg fier als men je kwaliteiten erkent ?	......	......
9. — Vind je steeds een ekskuus voor je eigen vergissingen en fouten ?	......	......
10. Verdraag je moeilijk dat men je vriend een kompliment maakt ?	......	......
Totaal :	......	......

HET ANTWOORD OP DE TEST VIND JE OP BLADZIJDE 30.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

HET WESTERS SCHISMA

IN de helft van de XIe eeuw werd de Kerk verscheurd door het schisma van het Oosten. De patriarch van Contantinopel kon toen de helft van de gedoopte wereld aan de autoriteit van Rome ontrukken. Ditmaal betrof het schisma de Roomse Kerk. Er waren twee pausen en op een gegeven ogenblik zelfs drie. Paus en tegenpaus waren beiden katoliek, hun aanhangers eveneens. Maar de ene wou de plaats niet ruimen voor de andere. Vandaar het drama...

FRANKRIJK, Engeland, Spanje en Napels erkenden Clemens VII als paus. Italië, Duitsland, Schotland en België bleven trouw aan Urbanus VI, paus van Rome. Ieder van die twee pausen excommuniceerde zijn rivaal en diens aanhangers. Urbanus VI werd opgevolgd door Bonifacius IV, Innocentius VII en daarna door Gregorius XII. Clemens VII werd opgevolgd door Pierre de Lune onder de naam Benedictus XIII.

1. - EEN ITALIAAN

GREGORIUS XI stierf te Rome en de kardinalen kwamen aldaar bijeen om op 7 april 1378 een opvolger te kiezen. 20.000 Romeinen hadden voor Sint-Pieters post gevat en schreeuwden : « Romano ! Wij willen een Romeinse of een Italiaanse paus, zo niet doden wij de kardinalen ! ». Al de kardinalen beefden van schrik, behalve Robert van Genève, een imposant en fier Fransman, en Pierre de Lune, een Spanjaard, klein maar taai. Het was de Italiaan Bartolomeo Prignano die tot paus gekozen werd en de naam Urbanus VI kreeg. Alles was dus in orde...

4. - HET CONCILIE VAN CONSTANZ

ER heerste enige opwinding in de katolieke wereld en er werd besloten een concilie te houden te Piza. Dit gebeurde in 1409 en op dit concilie werden de twee pausen afgezet en vervangen door de oude Alexander V die, na een jaar, op zijn beurt werd vervangen door Johannes XXIII. In 1415 werd er te Constanz een nieuw concilie gehouden. Johannes XXIII was op de vlucht en Benedictus XIII verlaten. De echte paus, Gregorius XII, kwam naar het concilie en deed afstand van de troon. Toen was het vraagstuk eindelijk opgelost. Als nieuwe paus werd Odones Colonna verkozen, onder de naam Martinus V.

2. - EEN TWEEDE PAUS

URBANUS VI was autoritair en dat was niet helemaal naar de goesting van zijn kardinalen. Deze laatsten vergaderden enkele maanden nadien opnieuw, verklaarden dat zij Urbanus VI onder dwang hadden gekozen, dat deze verkiezing dus geen waarde had en zij, als nieuwe paus, Robert van Genève aanstelden onder de naam Clemens VII. Hij kon zijn rivaal niet uit Rome verjagen en daarom installeerde hij zich te Avignon.

5. - ARME BENEDICTUS

BENEDICTUS XIII wilde zich niet onderwerpen. Uit Avignon verjaagd, zocht hij een onderkomen in een Spaanse burcht op de kruin van de rots van Peniscola. Slechts drie kardinalen waren hem trouw gebleven. Jarenlang zagen de herders uit de buurt hem iedere dag op de tin van de toren verschijnen om zijn banvloek uit te spreken over de mensheid. Een tragisch geval... De man wekte eerder medelijden op dan afkeer !

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

door

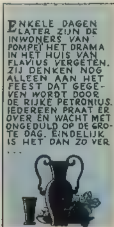

Senator Flavius kreeg een verlamming. De oorzaak is onbekend...

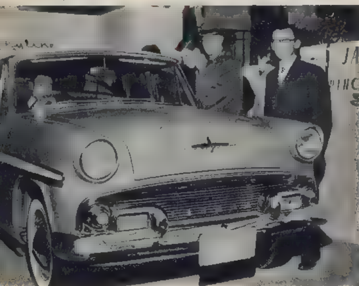

(1) GRACCUS IS DE NAAM VAN DE PLEEGVADER VAN ALEX (ZIE "ALEX DE ONVERSAAGDE")

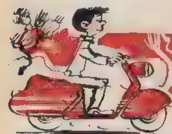
(Wordt v

RIJDEN WE MORGEN MET EEN JAPANSE WAGEN ?

De Japanse auto Fuji « Prins », die men op het laatste autosalon te Parijs kon bewonderen.

IN een recent autosalon zagen we een onverwachte gast opduiken : Japan. Inderdaad, de Japanners stelden aldaar een wagen tentoon : de Fuji « Prins » met vijf-zes plaatsen, een motor van vier cylinders en een cylinderinhoud van 1485 cm3, die een kracht ontwikkelt van 60 PK met 4.400 omwindingen per minuut. De « Prins » weegt leeg 1310 kg en kan een snelheid van 125 km per uur bereiken. De kenmerken van deze wagen zijn eigenlijk niet zo interessant. Belangrijk is de vraag of Japan zijn wagen exposeerde om ons een klein staaltje te geven en te tonen dat ook zij auto's maken, ofwel of zij tentoonstelden met de bedoeling hun wagens naar Europa uit te voeren ?

WORDT JAPAN EEN ERNSTIG KONKURRENT ?

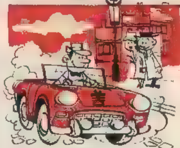
EEN heleboel mensen zijn er heilig van overtuigd dat Japan geen wagens kan afzetten op de Europese markt, omdat deze door de bestaande firma's strak in handen gehouden en goed gekontroleerd wordt. Het is mogelijk dat zij gelijk hebben, maar het ware misschien toch best de Japanse autoindustrie even van dichtbij te bekijken.

In 1917 kwam de eerste Japanse auto, de « Takuri » uit een Japanse autofabriek. Dat was slechts een bescheiden poging. In 1930 bracht de totale Japanse autoproduktie slechts 458 wagens op de markt en dat waren hoofdzakelijk lichte vrachtwagens. In 1936 begon men de zaak ernstig op te nemen en de fabrieken van Tokio konden in dit jaar 846 wagens kant en klaar afleveren. Van toen af ging het bergop en in 1955 produceerden de negen Japanse autofabrieken samen gemiddeld 60.000 wagens per jaar. Vorig jaar werd het rekordcijfer 111.066 bereikt. Men kan deze cijfers vanzelfsprekend niet vergelijken met de Amerikaanse of Duitse autoproduktie. Men kan er echter wel uit afleiden dat de Japanners hun autoproduktie bestendig opvoeren. Het is dus niet onmogelijk dat we in de toekomst Japanse wagens op onze wegen zien. Er zijn er trouwens reeds in Turkije, in Joegoslavië en zelfs in Spanje, maar de toeristen merken ze niet op. Men moet trouwens toegeven dat de Japanse wagens zeer sterk gelijken op de bestaande Amerikaanse auto's.

VOOR HET DAGELIJKS GEBRUIK GEMAAKT

HET grootste gedeelte van de wagens in Japan gemaakt dienen voor het dagelijks gebruik, de meest typische is misschien wel de camionnette op drie wielen, die 1.500 kg kan vervoeren, maar slechts een maximum snelheid van 35 km per uur heeft. Een andere nationale specialiteit is de autobus, b.v. de « Hino » met 45 plaatsen, vooruitgeschoven stuurkabine en 150 PK. De wagen « Toyopet » geheten gelijkt op de Standard Vanguard, de « Datsun » is een kleine wagen van vier plaatsen en 25 PK. en wordt meestal gebruikt als taxi. De « Otha » met vier plaatsen heeft een krachtiger motor.

De rijtuigen op twee wielen vinden in Japan veel aftrek. Zware motorfietsen worden er bijna niet gemaakt; de scooter is favoriet. De Japanse scooter « Pigeon-Silver » is niet zo vlug

en minder elegant dan de scooters die wij kennen en kost 200.000 yen. Dat is veel wanneer men weet dat het gemiddeld salaris van een arbeider zelden meer dan 20.000 yen bedraagt.

Over het algemeen zijn het Japanse firma's en maatschappijen die auto's en scooters kopen om te bewijzen dat hun standing hoog is. De Japanse autoindustrie tracht de laatste tijd de Europese smaak te imiteren. Voor hen zijn de elegante Europese wagens werkelijk het neusje van de zalm !

Voor het ogenblik heeft de Japanse autoindustrie op de wereldmarkt nog niets in de pap te brokken, maar het zou onvoorzichtig zijn er geen rekening mee te houden. Stippen we hierbij nog aan dat het automobielsalon van Tokio ieder jaar een miljoen bezoekers trekt. Dat is zoveel als het autosalon te Parijs en dit geldt, in onze ogen althans, voor een « groot » salon ! Dit cijfer bewijst dat de Japanners belang stellen in auto's en de autoindustrie alle kans op uitbreiding heeft

DE AANVAL OP MACH

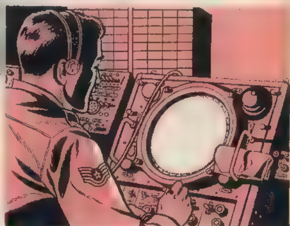

DOOR PHIL DAMBLY

TEKST : WIM DANNAU

OGEN DIE ALLES ZIEN...

ELKE basis bezit tientallen elektronische ogen die de hemel afzoeken tot op een afstand van vijfhonderd kilometer.

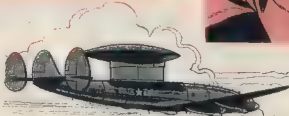
Dat zijn de radars.

Radar is de afkorting van : Radio Detection and Ranging, d.w.z. radioplaats- en afstandsbepaling.

Radar is het systeem dat door middel van teruggekaatste radiogolven de aanwezigheid van een object aangeeft. Met behulp van een automatisch draaiende antenne, die zowel voor het uitzenden als voor het ontvangen wordt gebruikt, kan men in enkele sekonden het luchtruim spiraalsgewijze afzoeken. De radaroperator die voor zijn lichtend scherm zit, is zowat een hemelwachter. Hij verwittigt de interceptie-escadrilles wanneer er vijandelijke vliegtuigen in aantocht zijn.

★

Indien je een vliegtuig ziet met op de romp een soort van soepbord, denk dan niet dat het een vliegende schotel is. Het vliegtuig is een Lockheed WV-2 « Early Warning » uitgerust met radar. Men heeft inderdaad gemeend dat de radarogen die vast

op de grond staan nog niet ver genoeg zien. Daarom monteerde men ze op vliegtuigen. In de « briefing room » vergaderen de jachtpiloten. De officier die zijn inlichtingen kreeg van de radarposten zegt hen waar het vijandelijk objectief zich bevindt. Ze kunnen nu starten.

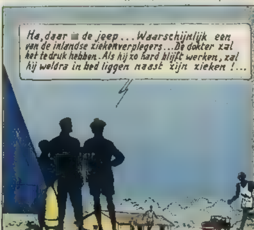

OPERATIE JUPITER

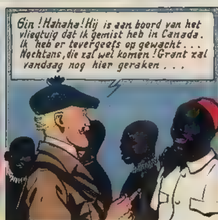
Dan werd in een val gelokt, doch kon op het laatste

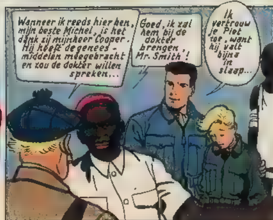

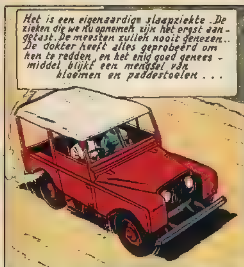

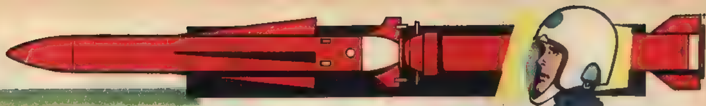

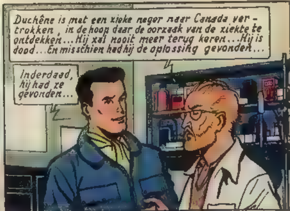

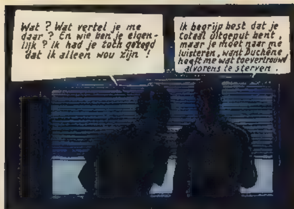
TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

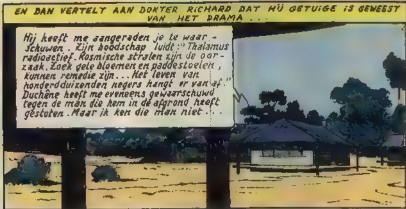
...ertje ontsnappen. Hij komt in het kamp van dokter Richard..

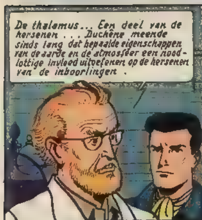

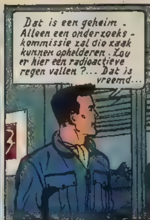

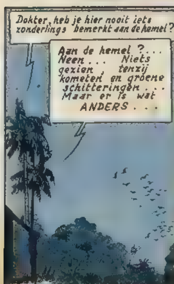

(Wordt voortgezet.)

EEN S

Lees ook vandaag het vervolg van onze avonturenro

Tekst van J.-M. CHARLIER.

Marc Larcher en Mulligan bezitten thans twee fragmenten van het dokument dat moet toelaten een schat te vinden door de Japanners op een eiland verborgen. Er is echter ook een geheime Japanse organisatie de Samoerai van de Zwarte Zon, die de schat in handen wenst te krijgen.

JA, ik heb Lou goed gekend, zo begon de man met het rosse haar. Wij werkten in hetzelfde bureau. Hij had de manie zijn bril met glazen zo dik als patrijspoorten, voortdurend af te nemen en zorgvuldig te poetsen.

— Weet je waarom hij zo plotseling zijn appartement in de Belvederestreet verliet ? vroeg Marc.

— Burns was een eigenaardig man. Hij ging met niemand vertrouwelijk om. Ik heb steeds beweerd dat de oorlog daaraan schuld had. Hij praatte dikwijls in zijn eigen, wond zich op en lachte zonder enige reden. Wanneer hij dan merkte dat iemand hem verbaasd bekeek, maakte hij zich boos. Hij werd wantrouwig, heimelijk... Op zekere dag vertelde hij me met stralend gelaat dat men hem te San Francisco een sensationele job aanbood. Hij is toen naar ginder geweest om te zien wat het eigenlijk was. Het toeval wou dat ik dezelfde dag door de Columbia naar New York gezonden werd en er gedurende zes maanden bleef. Bij mijn terugkeer vernam ik dat Lou geen deel meer uitmaakte van onze tekenaarsploeg. Hij was weggegaan zonder zelfs te verwittigen. Mij verwonderde dat niet; het lag helemaal in de lijn van zijn karakter... Dat is alles wat ik over Lou Burns weet.

— Kan je me niet zeggen wanneer hij ongeveer vertrok ? De datum...

De tekenaar dacht lang na en antwoordde ten slotte :

— Juni... of misschien juli 1946.

— Herinner je je misschien de naam van de firma die hem geëngageerd had ?

— Ik geloof dat het een firma van fantasiestoffen was... Art Dressing Company...

— O.K., mijn beste, en hartelijk dank !

Eens te meer stond Marc op straat en te midden van een stofwolk die veroorzaakt werd door de voorbij snorrende wagens, zo groot en blinkend als paketboten. Hij ontstak zijn pijp, hij was zenuwachtig want het resultaat van zijn onderzoek was eerder mager. Hij zag een postkantoor en liep er naar toe om het telefoonboek van San Francisco na te pluizen. Tevergeefs echter zocht hij naar een Art Dressing Company of iets dat er op geleek. Marc vermoedde dat de firma van Burns nooit had bestaan. De arme man was wellicht in een hinderlaag gelokt en het was meer dan waarschijnlijk dat hij de dood had gevonden, nadat hij zijn geheim aan de Samoerai van de Zwarte Zon had moeten uitleveren.

In een drugstore at Marc bacon met eieren en dronk een tas zwarte koffie. Hij at machinaal toen zijn blik plotseling op een krant viel, die zijn buurman opengeplooid voor zich hield. Marc las de titels, keek naar de foto's en schrok. Daar op de eerste pagina in vet een foto van minuscule hiërogliefen...

— Mag ik even kijken ? zei hij en meteen trok hij de man de krant uit de handen.

Bij de foto die Marc zo had doen schrikken was er dit onderschrift gevoegd : « Dit cryptogram van Japanse lettertekens stond getatoeëerd op de schouder van een oud-commando van de Marine, die enkele dagen geleden vermoord werd aangetroffen in een hotel van San Francisco. Voor de politie is deze tekst een raadsel. Natuurlijk werd de tekst reeds ontcijfert en zo kwam men te weten dat het hier gaat om onvolledige inlichtingen, in verband met een belangrijk geheim. Is het om zich meester te maken van deze tekst dat men Gino Antonelli vermoordde ? Zo ja, zou dit alleszins de reden van de moord verklaren. De dader loopt nog steeds op vrije voeten. »

— Hel en duivel ! Die idioten ! Waarom publiceerden ze dan deze tekst ?

De zeeman voelde zich ontmoedigd want deze tekst vormde immers de enige voorsprong die hij op de Samoerai van de Zwarte Zon had. Van de ongelukkige Gino Antonelli hadden ze het geheim niet... maar zij kregen het hier nu voorgeschoteld en het was de politie zelf die hen het kostbaar stuk in handen speelde.

Een energieke vloek bracht Marc plotseling tot de werkelijkheid terug. Zijn buurman, rood van verontwaardiging, greep zijn eigendom uit de handen van de zeeman en mompelde iets over de grofheid van zekere mensen die niemand met rust kunnen laten eten ! De zeeman vond het geraadzaam te betalen en weg te gaan. Weer op straat marsjeerde hij op het goed geluk af. Allerlei gedachten warrelden door zijn hoofd en hij trachtte daarin klaarheid te brengen. Waar stonden zijn vijanden op dit ogenblik, m.a.w. hoeveel wisten zij van de zaak af ? Uit de totale en definitieve verdwijning van Burns kon men logischerwijze afleiden dat zij er in geslaagd waren hem zijn geheim te ontrukken. Bovendien brachten de kranten hen vandaag het tweede deel van de boodschap, die van de ongelukkige Antonelli. Ze moesten dus nog slechts één fragment van het dokument in handen krijgen, dat van Mulligan. Een ijskoude rilling liep Marc over de rug. Het feit dat de Japanners nog alleen Mulligan moesten overmeesteren, betekende dat de strijd nog hardnekkiger, nog wreder zou gevoerd worden. Instinktmatig keerde hij zich om om te zien of niemand hem volgde. Neen, de voorbijgangers waren onverschillig. Iedereen ging zijn weg. Marc was boos op zichzelf omdat hij zo zenuwachtig was. Hij had toch niets te vrezen. Trouwens ze

POOR

Geïllustreerd door REF.

zouden hem niet herkennen. Hij had zijn zeemanspak verwisseld voor een gewoon konfektiekostuum, een grijze vilthoed verving zijn kapiteinspet, hij had zijn snor laten groeien en bovendien nog een zwarte bril op de neus gezet.

— Eigenlijk staan we even ver, mompelde Marc Larcher bij zichzelf. Mulligan en ik hebben twee fragmenten van het dokument en de Japanners ook. Als ik nu toch maar een spoor van Burns kon vinden ! Verdraaid ! Maar ja, ik heb het ! De pers helpt de Japanners, misschien wil ze mij ook een kans gunnen ! Burns verdween te San Francisco, indien hij dood is, en dat is zeer waarschijnlijk, werd zijn lijk misschien ergens gevonden. In dit geval heeft de zaak in de krant gestaan. Als ik de kranten doorsnuister, vind ik misschien een spoor... Groot is die kans niet, maar toch beter dan helemaal niets.

Pas toen bemerkte hij dat hij grote gebaren maakte en dat de voorbijgangers hem halfgeamuseerd, halfverbaasd bekeken. Ze meenden wellicht dat hij dronken was. Marc riep een taxi en twee uren later was hij weer op de Bora-Bora, die nog steeds langs het strand van Malibu voor anker lag. Mulligan die uit schrik voor de Samoerai aan boord bleef, onthaalde hem koeltjes :

— Ik begin er genoeg van te krijgen nooit een voet aan wal te zetten ! Ik word zeeziek op die notedop !

— Te Papeete was je toch blij dat je op zo'n notedop een veilig onderkomen vond ! Toen scheen je helemaal geen lust te hebben om een wandelingetje te maken !

— Begrijp je dan niet dat ik gek word dag in dag uit in die enge kajuit te zitten ? Ik kan wel op de brug gaan, maar zodra er een motorboot in de buurt is, duik ik weer naar beneden. Ik denk steeds dat de Japanners ons zullen verrassen !... Maar nu wil ik hier uit !

— 't Is nochtans niet het geschikt moment ! antwoordde Marc die zich inspande kalm te blijven. Luister liever naar hetgeen ik heb vernomen.

Marc vertelde zijn onderhoud te Hollywood en besloot als volgt :

— Ik reis naar San Francisco. Ik ga naar alle kranten en snuister in hun archieven. Jij blijft hier en je gaat niet van boord, snap je me ? Knoop het goed in je hersens dat de Samoerai de hand op de schat kunnen leggen, als ze het stuk van het dokument hebben dat jij in handen houdt. Ik leg de boot nog een eind verder, wij mogen niet te lang op dezelfde plaats ankeren.

Enkele uren later stond Marc weer aan vaste wal. Mulligan had hem een persoonsbeschrijving van Lou Burns gegeven. Marc reed naar Los Angeles. Het was nacht als hij in de sneltrein stapte die hem naar San Francisco zou voeren...

Volgende week :

DE MAN ZONDER NAAM

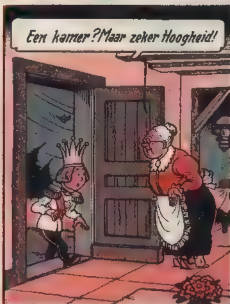
DE AVONTUREN VAN

't PRINSKE

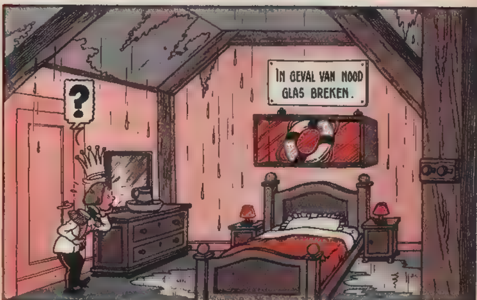
door W. VANDERSTEEN

JUAN-MANUEL FANGIO

door JEAN GRATON

Wel, wat is er je overkomen ?

Ik heb een bocht gemist. Het is mijn schuld...

Wie was die jonge renner die geen ekskuus zocht voor zijn onhandigheid?... Anderen zouden die tegenslag op rekening van de machine, de baan, of nog wat anders gestoken hebben, maar hij erkende nederig zijn fout : hij had een bocht slecht genomen. Nochtans reed hij aan de kop van de renners in deze lange en uitputtende rittenkoers : « Le Gran Premio Extraordinario d'Argentine » ! Hij kwam te laat aan op het einde van deze rit, en verloor alle hoop op de zege. En nochtans was hij noch kwaad, noch ontmoedigd. Hij was alleen weemoedig. Wie was deze onbekende?

?

...Maar deze jongeman had een intelligente blik, een buitengewone wilskracht en een ingeboren aanleg voor het rijden met renwagens, zodat hij een van de beste autorenners ter wereld zou worden...

Juan-Manuel werd geboren op 24 juni 1911, te Balcarce, in de buurt van Buenos Aires (Argentinië). Zijn ouders waren uitgeweken Italiaanse landarbeiders. Toen Juan-Manuel 10 jaar oud was, bracht hij zijn tijd door op de school en... het voetbalveld !

Bravo, Chueco ! (*)

(*) Hij had een ongewone manier om voetbal te spelen en vandaar zijn bijnaam « Chueco » : krombeen !

Toen hij elf jaar was, deed zijn vader hem in de leer bij een garagist. 's Morgens bleef Juan-Manuel verder school lopen.

Zie je deze Panhard? Wel, die werd naar hier gebracht door Christoffel Colombus ! Ha ! Ha ! Ha !

Ja, ik geloof dat het maar een okkazie is !

In lengte van dagen spreken de werklieden over niets anders dan over de autowedrennen..

Mayo rijdt met een 12 cylinderwagen, die 40 PK. haalt !

Ja, de 6 cylinder van Arzani maakt niet de minste kans !

Hun entoesiasme werkte aanstekelijk, en op een avond...

Ho, wat een lawaai !

Hij liet de motor draaien en schakelde daarna weer het kontakt uit... Dat volstaat voor deze keer. Hij laat de veertig paardjes van de Panhard even draven, en hij weet dat het daar niet zal bij blijven...

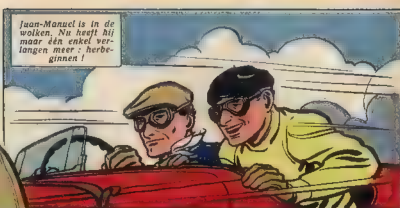
Als hij 17 jaar is...

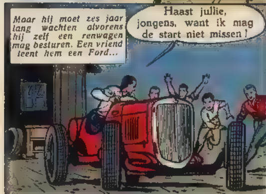
Maar Juan-Manuel, je gaat toch de voetbal niet opgeven ! Je wordt een internationaal !

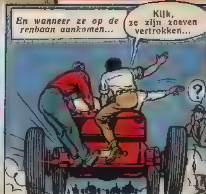
Wel neen, hij bokst liever !

Ekskuseer me, ik moet naar een afspraak...

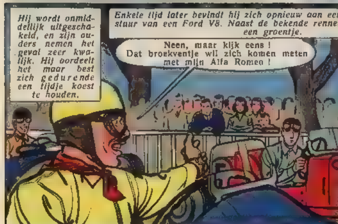

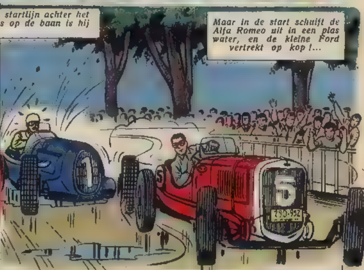

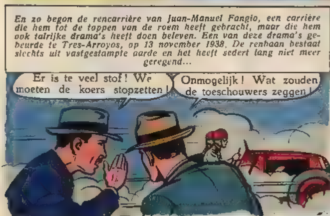

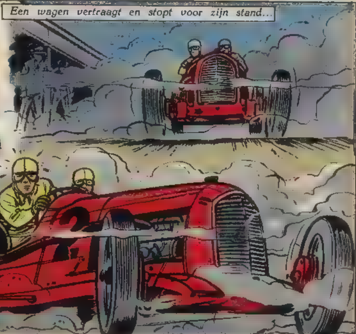

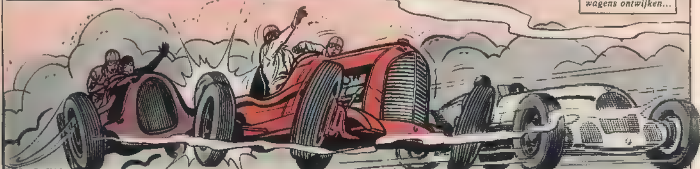

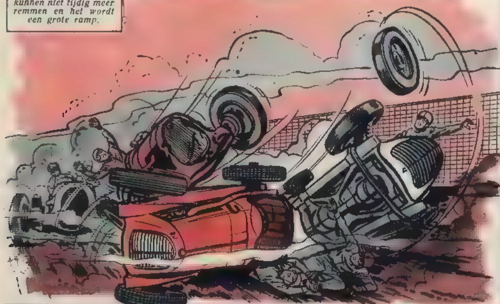

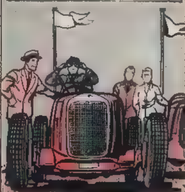
En zo begon de rencarrière van Juan-Manuel Fangio, een carrière die hem tot de toppen van de roem heeft gebracht, maar die hem ook talrijke drama's heeft doen beleven. Een van deze drama's gebeurde te Tres-Arroyos, op 13 november 1938. De renbaan bestaat slechts uit vastgestampte aarde en het heeft sedert lang niet meer geregend...

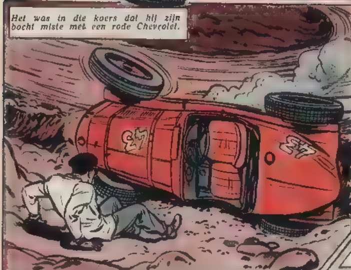

En het onvermijdelijke gebeurt natuurlijk...
Een Mercedes kan nog nipt de twee wagens ontwijken...

...maar de volgende kunnen niet tijdig meer remmen en het wordt een grote ramp.

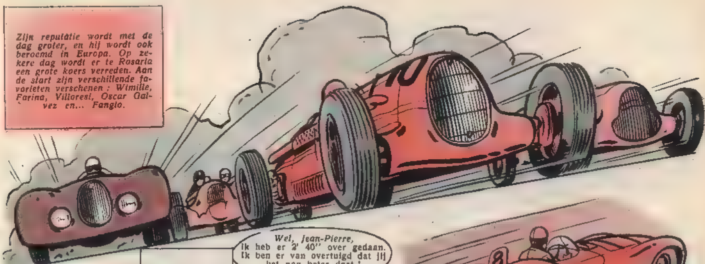

De koers wordt stopgezet, en er zijn talrijke doden en gekwetsten. Fangio reed in achtste positie. Zal hij na dit drama de renbaan vaarwel zeggen ?
Neen, in 1939 rijdt hij voor het eerst mee in de Grote Prijs van Argentinië...

Het was in die koers dat hij zijn bocht miste met een rode Chevrolet.

Maar hij liet zich niet ontmoedigen en spijt dit ongeluk eindigde hij toch nog vijfde, na vier van de dertien ritten te hebben gewonnen. Men begon van hem te spreken met bewondering. De gebroeders Galvez, die naderhand zijn verwoedste tegenstrevers zullen worden, beginnen hem te vrezen...
Die Fangio loopt ons in de weg !
En dan leert hij de beste Europese renners kennen : Varzi, Valloresi. Hij benijdt hun machines en bewondert hun handige techniek.

Gedurende verschillende jaren werden er geen grote autowedstrijden meer georganiseerd. In 1947 is Fangio weer een populair autorenner geworden...
Fangio rijdt mee ! Fangio is er bij ! Leve Fangio !

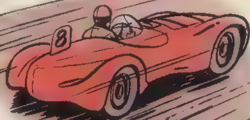

Maar hoe kunnen die hun versnellingen zó snel gebruiken !

Wimille en Fangio rukken zich vlug los van de anderen en animeren de koers om de beurt. De menigte is zeer entoesiast, en moedigt Fangio geweldig aan. Jammer genoeg moet hij opgeven ten gevolge van een mechanische storing. Hij heeft meteen zijn waarde toch bewezen.

Jean-Pierre Wimille en hij worden dikke vrienden. Op zekere dag in 1949, bij een proefrit op de oude renbaan van Palermo...

Wel, Jean-Pierre, ik heb er 2' 40'' over gedaan. Ik ben er van overtuigd dat jij het nog beter doet !

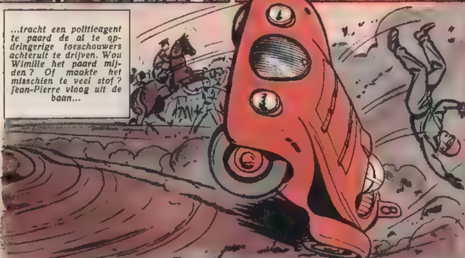
En de kleine blauwe Simca-Gordini snort weg...

2 minuten 30... 2 minuten 40... 2 minuten 50... De mensen worden ongerust...

3 MINUTEN ? Hij heeft voorzeker motorpech gehad...

Hij is misschien uit een bocht gereden...

Maar dadelijk viel hij in zwijm en de grote kampioen verliet voor altijd zijn kameraad.

Na een triomfantelijk renseizoen werd Juan-Manuel Fangio in 1949 uitgenodigd in de Argentijnse automobielklub...

Wij hebben besloten een goede ploeg renners naar Europa te sturen. Ga je mee ?

MAAR ?... NATUURLIJK !

En Juan-Manuel Fangio begon in Europa een lange reeks van grote triomfen op de renbanen van Frankrijk, België, Zwitserland, Italië, Duitsland, Spanje, Engeland, enz... Telkens bewees hij een van de renners van de allergrootste kategorie te zijn en hij had gezworen de grootste titel in autorensport te verwerven !

Volgende week

FANGIO, WERELDKAMPIOEN

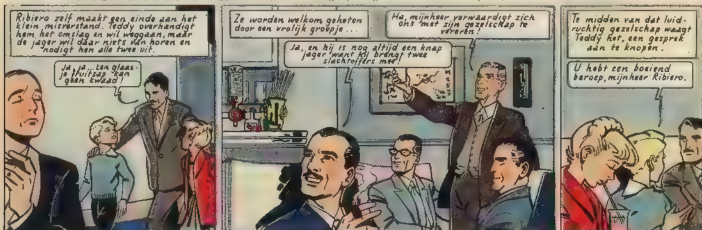

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Tockburger belast Teddy en Maggy er mee een omslag af te geven aan Ribiero. Zij gingen dus naar hotel Cosmopolis...

(Wordt voortgezet.)

HET PAARD VAN DE KOLONEL

Verhaal van Y. DUVAL

Geïllustreerd door Funcken

OEF, zuchtte de majoor terwijl hij z'n lorgnet opplooide en de brief in z'n zak stak. Ik had het slechter kunnen treffen. De stad waar ik naartoe moet is klein, maar ze bevalt me en de kolonel van het 4e regiment Jagers ken ik persoonlijk. Kolonel van Wildezang tot Hogenbemt en ik zijn toch samen naar school gelopen !

Arie Landraet, majoor en veearts, moest nog twee jaar dienst doen vooraleer hij de leeftijdgrens bereikte en met pensioen kon gaan. De gedachte die laatste twee jaar te kunnen doorbrengen in een kleine stad waar het naar dennen geurde en die slechts op een dertigtal kilometer van de zee gelegen was, vond hij echt prettig.

Goedgehumeurd stapte hij uit de trein, ademde diep de frisse lucht in en stapte vlug in de richting van de kazerne. In de verte hoorde hij de schrille tonen van een trompet : dat was het sein om de paarden te roskammen. De majoor vond zijn nieuw korpsoverste in een kantoor zo sober en proper als een monnikscel. In de hoek sliep het regimentsvaandel in een overtrek uit zeildoek en er hing in het klein kantoor de sterke, doordringende geur van een uitgedoofde sigaar.

— Majoor-veearts Landraet, tot uw dienst, kolonel.

— Dag, majoor. Ik vind het prettig dat u naar hier bent overgeplaatst.

Met zijn kortgeknipt borstelig haar, een monokel in het linkeroog, een grijze snor met twee stevig omgekrulde punten en een krachtige haviksneus was Hendrik van Wildezang tot Hogenbemt het prototype van de kavaleriekolonel.

— M'n waarde, ik heb hier een officier-veearts nodig die z'n man kan staan en ik ben er van overtuigd, dat u hier goed werk zult verrichten.

— Ik hoop dat mijn werk u voldoening zal schenken, kolonel.

— Het spijt me dat ik de vorige veearts naar een andere kazerne heb moeten zenden. Hij was vriendelijk en gedienstig, maar hij kon geen karrepaard van een muilezel onderscheiden ! Het 4e Jagers is een eliteregiment, vergeet dat niet. Alle ruiters van dit regiment berijden een prachtdier met een zwarte, glimmende huid. Een zwart paard, begrijp je me. De boeren uit de streek die ons paarden aanbieden om de gelederen aan te vullen en om veulens te kweken, zijn zo sluw als Lucifer. Steeds weer proberen zij ons gevlekte of rosse paarden aan te smeren die net goed genoeg zijn voor het slachthuis. Over paarden weet ik alles af. In mijn familie is men ruiter van vader op zoon en dat sedert vijf eeuwen ! Ik reed te paard vooraleer ik lopen kon ! Maar ja, ik kan die paarden toch niet allemaal keuren ! Ik reken dus op u, majoor. Vandaag komt er een konvooi van dertig paarden toe. Pas op, houd een oog in het zeil !

— Twee ogen, kolonel. U mag op mij rekenen !

In de namiddag kwamen de boeren en veefokkers met hun paarden het binnenhof van de kazerne op gereden. De nieuwe veearts keurde de dieren. Ze waren allemaal zwart maar het volstond natuurlijk niet dat ze een zwarte huid hadden ! De veearts keurde hun gebit, hoeven, poten, oren, het koot en deed ieder paard enkele keren over het binnenhof draven. Ten slotte stuurde hij twee derde van het konvooi naar huis en hield de rest.

— Ik hoop dat u zult tevreden zijn, kolonel, zei majoor Landraet bij het avondmaal.

— Dat hoop ik ook, m'n waarde majoor.

De volgende morgen borstelden en wasten de soldaten de aangekochte paarden en toen gebeurde er iets zonderlings... De blauwzwarte vacht van een prachtige merrie kleurde donkergrijs, dan vaalgrijs en ten slotte zandkleurig. De veefokker had de merrie, met het oog op de verkoop, mooi in de zwarte verf gezet ! Voor majoor Landraet was het een ramp; hij had wel in de grond kunnen kruipen. In het bijzijn van al de officieren vloekte en ketterde kolonel Wildezang tot Hogenbemt dat de muren er van trilden.

— Majoor Landraet, jij hebt geen bril nodig, maar een vergrootglas. Je hebt je lelijk in de luren laten leggen. Hoe is het mogelijk ! Ik heb je gezegd, alléén zwarte paarden, in mijn regiment. Ik zou toch alles zelf moeten doen ! Terwijl de majoor de krant leest, zal de kolonel de paarden keuren !

Beledigd en in z'n eer gekrenkt, verliet majoor Landraet de groep officieren.

DRAAI OM

HET PAARD VAN DE KOLONEL

VERVOLG VAN BLZ. 25

EEN maand later bereidde het 4e regiment Jagers zich voorop het groots défilé dat zou gehouden worden ter gelegenheid van de nationale feestdag. Met wapperende vaandels en muziek aan het hoofd, zouden de escadrons, zoals ieder jaar trouwens, voor de generaal en de burgerlijke overheid van het stadje defileren.

– Majoor, zo sprak kolonel van Wildezang tot Hogenbemt enkele dagen voor het feest, je weet dat m'n brave Mazurka zich tijdens de laatste maneuvers aan de poot kwetste en hinkt. Voor het defilé moet ik dus absoluut een ander paard hebben en niet om het even welk paard ! Ik wens een prachtig, vurig ros. Een paard waarop niets aan te merken valt. Doe een inspectietocht in de omgeving en breng me de beste halfbloeden mee die je vinden kan. Ik zal ze dan zelf keuren en er het beste uitkiezen... Excuseer, maar ik betrouw in die zaken nog maar alléén op mezelf... Van paarden weet ik alles af, m'n waarde, ik heb het oog en de flair !

– Goed, kolonel. In orde, kolonel.

De majoor spaarde werkelijk tijd noch moeite. Iedere dag reed hij het land af om mooie, zwarte paarden op te sporen en de dag voor het feest, kon hij de kolonel vijf vurige, krachtige en mooie paarden tonen. Ze waren alle vijf ravenzwart, hadden zijige manen en een lange staart.

Met zijn rottinkje onder de arm schouwde kolonel van Wildezang tot Hogenbemt de paarden, dan keurde hij hun gebit, hun oren, neusgaten, hoeven en zelfs hun staart.

– Ik feliciteer u, majoor. Dat zijn prachtdieren ! Ik beken eerlijk dat ik m'n keuze niet onmiddellijk kan bepalen. Ik heb ze alle vijf bereden, ik heb hen stapvoets doen gaan, doen galopperen en steigeren en ze zijn allemaal even nerveus, flink, prachtig.

De majoor was zielsgelukkig, maar zei geen woord.

– Ik zal dit hier nemen, zei de kolonel ten slotte. Wat denkt u van m'n keuze, majoor ?

– U is een te fijn kenner, kolonel. Ik durf mijn mening niet ten beste geven. Als ik u echter mag laten opmerken dat z'n voeten...

– Zwijg, Landraet ! Je kent er niets van. Die voeten zijn uitstekend. Hij zet ze op het koot dat sterk is, net als het moet zijn. Het is een teken van gezondheid en kracht. Laat de andere paarden maar weer naar hun stal brengen, dit houd ik.

* * *

DE volgende dag scheen de zon helder en het pas gepoetste paardentuig schitterde feestelijk. Op de grote markt was er een tribune opgericht voor de autoriteiten. In alle straten verdrongen zich de kijklustigen. Met de muziek vooraan maakte het 4e regiment Jagers zich klaar voor het defilé. Hoog op zijn vurig ros zat de kolonel. Hij trok z'n blanke sabel en gaf het bevel voor de start :

– Ruiters, opgelet ! Voor het defilé... voorwaarts !

De ruiters trokken hun sabels en daar vertrokken zij, statig en fraai. Toen ze bijna voor de eretribune waren, zette de muziekkapel een krachtige frisse mars in. Het geschetter van de kopers klonk helder en vrolijk in de zonnige morgen en iedereen reikhalsde om het 4e regiment Jagers te kunnen bewonderen. En toen gebeurde er iets dat enig is in de annalen... Het prachtige paard van kolonel van Wildezang tot Hogenbemt stapte op de maat van de muziek, met een trippelpasje naar rechts en een trippelpasje naar links zo sierlijk en licht als kwam het regelrecht uit de arena van de Spaanse Rijschool van Wenen. Vlak voor de eretribune toonde het zijn mooiste danspassen en wat de kolonel ook aanwendde... het paard had de muziek in het lijf en dacht er niet aan, dat het aan het hoofd van een statig en plechtig defilé reed ! De generaal wreef zich de ogen uit en meende te dromen, de burgemeester kon zich niet meer goed houden en lachte, de dames op de tribune applaudisseerden... het paard !

Wat was er met dat vurig zwarte ros aan de hand ? Helemaal niets ! Het was een cirkuspaard dat door z'n eigenaar, die failliet was, aan een veefokker was overgemaakt. Toen majoor Landraet z'n oog op dat mooi zwart paard liet vallen, had de veefokker natuurlijk geen woord over het cirkus gerept. En de kolonel ?... Nu ja..., die wist toch alles over paarden ?

Nog jaren nadien sprak men in het stadje over dat heuglijk défilé met een dansend paard en nooit kwam kolonel van Wildezang tot Hogenbemt nog zelf de paarden keuren; hij heeft dat karweitje later steeds aan de majoor-veearts overgelaten !

Hallo, hier Luc Varenne

LOUIS CARRE, IS EEN ECHTE RODE DUIVEL!

De voetbalspeler Louis Carré is geliefd in ons land. Wij hebben hier reeds enkele regels gewijd aan onze atleten, aan onze wielerkampioenen, onze tennismen en wij hebben zelfs gesproken over de kampioen in tafeltennis die een begaafd sterrekundige is. Het wordt dus tijd dat wij aan de voetbal denken, vermits de voetbal toch een van onze nationale sporten is.

Louis Carré, de stopper van onze nationale ploeg, deed een sensationele « come- back » in de match Turkije-België, die zoals je je nog wel herinnert in december van vorig jaar te Ankara werd gespeeld. Louis Carré was werkelijk zeer knap. Hij was jong, dynamisch, vol levenslust en energie en wist de Turkse aanvallers die nochtans zeer sterk waren af te weren. Louis Carré, de « zwarte panter », was overal. Na de match kon Fonske Van Brandt zijn ontroering niet meer bedwingen en omhelsde de nieuwe kapitein om zijn knap spel en om de goede uitslag. Inderdaad, iedereen had er zich aan verwacht dat de Rode Duivels met een flinke nederlaag zouden bedeeld worden... Carré zorgde er voor dat het anders was.

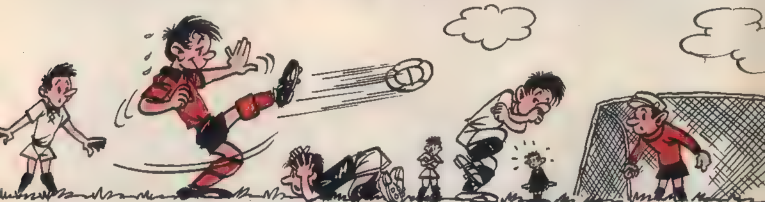
* * *

WIE is Louis Carré ? Iedereen kent hem.

Hij is vriendelijk en discreet, doet zijn werk goed en houdt er niet aan zich op de voorgrond te plaatsen. Als hij met de Rode Duivels in het buitenland was, dan vroeg hij me dikwijls zijn groeten over te brengen aan zijn zoon Jean-Pierre. Ik deed dat steeds graag en heel dikwijls voegde ik er aan toe : « Louis Carré slaagde er in ons doel nogmaals vrij te houden voor een kanjer van een bal. Wij feliciteren hem hartelijk. Jean-Pierre zal fier zijn op zijn papa ! » Louis Carré steekt het niet onder stoelen of banken dat hij zich langs de voetbalsport om heeft kunnen opwerken. Als hij niet oefende of geen klubvergadering moest bijwonen, dan volgde hij avondlessen. De universitairen kennen hem goed. Ze hebben hem meer dan eens gezien diep over de studieboeken gebogen.

Twee jaar geleden gaf Louis Carré zijn ontslag in de nationale voetbalploeg. Hij hield van de Rode Duivels en werd voor vijftig achtereenvolgende matchen aangeduid als de centerhalf. Dit betekende heel wat. Het ontslag van Carré bewees de eerlijkheid van deze man. Hij kon het niet aanvaarden minder goed te spelen dan vroeger. Het ontslag trof de Belgische ploeg gevoelig. Nadien verloor zij vedetten als Chavès, Mermans, Anoul, Lemberechts... Het peil van de Rode Duivels daalde gevoelig en de nederlagen die zij opliepen bewezen zulks. In november jl., vroeg José Crahay, de sekretaris-generaal van de Belgische Voetbalunie, Louis Carré terug in de nationale ploeg te komen. Hij aanvaarde en Vick Mees stond hem onmiddellijk de strepen van kapitein af. Het waren de Turken die het eerst ondervonden dat er weer een grote voetballer bij de Belgische ploeg was.

Wij hopen dat Louis Carré nog lang bij de Rode Duivels zal blijven en dat wij zijn sprints en zijn sprongen nog heel lang zullen kunnen bewonderen !

Ziehier de oplossingen van het Groot Spel der FRANSE WIJNEN!

Vergelijk ze dadelijk met de jouwe : aldus weet je reeds, vooraleer je de lijst der winnaars krijgt, of je bij de gelukkigen bent.

VRAAG I :	De kortste weg is de route « d ».
VRAAG II :	Elzassische wijn = fles nr 4. — Bourgogne wijn = fles nr 3. — Champagne wijn = fles nr 1. — Bordeaux wijn = fles nr 2.
VRAAG III :	Met oesters, zou ik witte niet zoete wijn drinken. — Met haas : zware rode wijn. — Met lamsvlees, lichte rode wijn. — Met gebak, zoete of half-zoete witte wijn.
VRAAG IV :	Alleen verklaring nr 1 is betwistbaar.
VRAAG V :	Van de vier personen A, B, C, D zijn er slechts twee die hun wijn op de juiste wijze behandelen : C en D.
VRAAG VI :	A. REIMS : wijn nr 4. — B. COLMAR : wijn nr 1. - C. ANGERS : wijn nr 2. — D. BEAUNE : wijn nr 3. — E. BORDEAUX : wijn nr 5.
BIJKOMENDE VRAAG :	Het antwoord op deze vraag zal slechts bekend zijn, wanneer de antwoorden geschift worden.

DE ERFENIS VAN SIGURD

Harald en zijn nieuwe vriend wachten tot de man die hen bespiedde opnieuw zal te voorschijn komen. Intussen vertelt Harald zijn geschiedenis...

(Wordt voortgezet.)

JARI EN DE KAMPIOEN

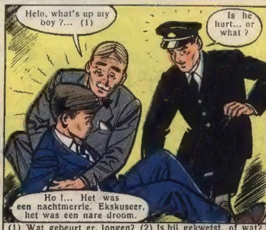

door RAYMOND REDING

Jari reist naar Engeland om zijn vriend Jimmy Torrent te bezoeken. Maar in de trein...

(Wordt voortgezet.)

DE POST

NIEUWS IN HET KORT...

De jongste parachutist ter wereld

GARY, de zevenjarige zoon van een Amerikaans parachutist, had slechts een droom : met een valscherm naar beneden springen, net als daddy. Hij maakte thans die droom werkelijkheid. Hij sprong van een zestig meter hoge valschermtoren, geïnstalleerd op een Amerikaanse vliegtuigbasis in Duitsland. Gary sprong alsof hij heel zijn jong leven niets anders had gedaan... Indien Gary voor de andere kleine , alledaagse dingen ook zó moedig is, dan is hij een flinke kerel !

SCHILDPAD-HAAS : 2 - 0

EEN regiment van de Royal Air Force gaf enkele tijd geleden een feest ter ere van kapitein Albert, die dertien keren door de geluidsmuur boorde, drie jaren dienst en vijftig vlieguren op zijn aktief heeft. Na Laika, de hond van de grote Spoetnik, is Albert beslist het snelste dier ter wereld. Kan je raden wie kapitein Albert is ? Een schildpad, de mascotte van het 20ᵉ escadrille. Het is de tweede keer dat de haas uit het fabeltje overwonnen werd door een schildpad...

BEZOEK AAN GROOTMOEDER

MARC CAMPBELL WHITE, zeventien jaar oud, wou een bezoek brengen aan zijn grootmoeder en daar hij niet graag per trein reisde, liep hij naar het nabije vliegveld, koos een klein toestel uit, stapte er in en steeg op. Alles verliep opperbest. Hij ontdekte van uit de lucht het huis van zijn grootmoeder en daar hij haar verrassen wou, besloot hij in de tuin te landen. Jammer genoeg kantelde zijn toestel vlak voor grootmoeders deur. Marc had geen schrammetje, maar hij moest tien pond boete betalen, vijf omdat hij geen vliegbrevet had en nog vijf omdat hij minder dan 150 m hoog had gevlogen !

WAAR IS DE KAPITEIN?

DE Zweedse Marine heeft besloten een oorlogsbodem die in 1628 gekelderd werd ter hoogte van Stockholm weer vlot te maken. De duikers verklaren dat de « Vasa », zo heet het schip, nog bijna intact is. Het verging aldaar tijdens de Dertigjarige Oorlog. De vaten met proviand liggen nog allemaal netjes op hun plaats en de uniformen van de officieren hangen nog in de kajuiten. Toen hij na een klein bezoek aan de « Vasa » weer aan de oppervlakte kwam, zei een duiker :

— Het is fantastisch ! Men is er haast verbaasd over dat de kapitein niet meer aan het roer staat !

Geschiedenis zonder woorden.

HIJ GAF DE VROUW DE TEUGELS IN HANDEN

TWEEHONDERD en vijf jaar voor Christus verboden de heren der schepping aan de vrouwen een wagen te mennen, omdat zij te veel ongelukken veroorzaakten in de straten van Rome. De Romeinse schonen legden zich bij deze maatregel niet neer en streden twintig jaar om hun eigen paard te mogen mennen. Ze zouden het pleit waarschijnlijk nooit hebben gewonnen indien de grote Cato niet voor hen in het veld was getreden. Hij was het die de Romeinse vrouwen de teugels in handen gaf !

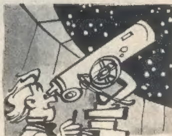
IGLO'S IN PLASTIC

INDIEN men sommige berichten mag geloven, dan is de plastic aardig op weg om de Pool te veroveren. De Eskimo's zouden hun iglo's niet meer uit ijsblokken bouwen maar uit plastic. Het voordeel daarvan is dat plastic

niet smelt door de hitte gelijk sneeuw en ijs. Het zouden echter alleen de jonge Eskimo's zijn wier voorkeur naar de geprefabriceerde plastic iglo's uitgaat, de ouderen bekijken ze misprijzend en weigeren halsstarrig er ook maar één voet in te zetten !

ALLES IS RELATIEF

PAUL WILD, Zwitsers astronoom ontdekte bij toeval een nieuwe komeet. Hij fotografeerde ze en op een gevoelige plaat was zij slechts een stipje van 1 mm lang. Haar staart was een nevelvlek en zij verplaatste zich in zuidwestelijke richting met een snelheid van 20ᵉ per dag. Paul Wild gaf deze komeet zijn eigen naam. Toen men hem vroeg of de komeet ver verwijderd was, antwoordde hij :

— Ho neen, ze is vlak bij ons : slechts tien miljoen kilometer !

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE VERWAAND ?

10 JA : Jij bent verwaand. Je moet trachten in de toekomst nederig en bescheiden te zijn. Er zijn mensen die zwakker zijn en minder kennen dan jij, maar vergeet niet dat er zijn die een veel grotere kennis hebben en machtiger zijn !

VAN 7 TOT 9 JA : Ook jij bent verwaand. Vergeet niet dat de mensen die werkelijk veel weten en veel kennen steeds bescheiden zijn.

VAN 4 TOT 6 JA : Niemand is absoluut onmisbaar. Iedereen kan vervangen worden. Wat jij doet kan iemand anders wellicht even goed doen. Wees dus een beetje minder verwaand. Heb geen al te hoge dunk van jezelf.

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent je bewust van je waardigheid, zonder daarom verwaand te zijn. Niemand kan je dus een verwijt toesturen.

0 JA : Jij bent helemaal niet verwaand. Bravo ! Jij bent bescheiden ! Pas op, laat je niet al te veel op je tenen trappen door snoeshanen !

EEN HARTELIJK WELKOM !

EEN Italiaans echtpaar bereikte na vele maanden wachten en heel wat herrie met de emigratiediensten eindelijk hun land van belofte : Californië. Van ontroering sloot de man de ogen en ademde met diepe teugen de lucht van zijn nieuw vaderland in. Toen hoorde hij naast zich een plof en een kreet... Zijn vrouw had een houten bord op het hoofd gekregen, waarop men deze woorden lezen kon : « Welkom in Californië »...

— Nee, ik heb geen eend zien vallen !

HIJ WAS HAASTIG

EEN taxi raasde overdreven snel door de straten en zoefde doorheen de rode verkeerslichten alsof hij heer en meester was van heel de stad. Natuurlijk waren er enkele politieagenten om een eind te maken aan dat gevaarlijk spelletje. De taxi moest stoppen. Aan het stuur zat er een man, maar hij vervoerde geen passagier... Waarom ? Wel, omdat de bestuurder en de passagier een en dezelfde persoon waren. De man verklaarde aan de politie, dat hij tevergeefs een tijdlang naar een taxi had gezocht en er ten slotte op de hoek van de straat een had gevonden met ronkende motor maar zonder chauffeur. « Ik was vreselijk haastig », zo vervolgde hij. We kennen het slot van deze geschiedenis niet, maar we durven er om wedden dat de haastige man diezelfde dag niet meer ter bestemming is gekomen !

BABY TE KOOP

DUIZENDEN Engelsen lazen die morgen bij een kopje thee en een stukje toast deze aankondiging in de krant : « Schattige baby te koop. Vijf duim lang. Zich wenden tot Arthur Cook. » Ze waren verontwaardigd en sprongen meteen in hun pen om die Cook een alles behalve vriendelijk briefje te schrijven. Zelden ontving een man die een kleine aankondiging had geplaatst zoveel brieven met deze inhoud : « U is een schurk... U verdient niet te leven... Ik hoop dat u streng zult gestraft worden... U bent een monster... » Cook geloofde zijn eigen ogen niet. Hij kocht op zijn beurt een krant en ontdekte de vreselijke waarheid. Wat stond daar gedrukt ? « Baby te koop » ! En wat had Cook gevraagd te drukken ? Dit : « Baby-buizerd te koop » !...

JAZZ MUZIEK

IN een kerk van Londen en in een kerk van Rotterdam werd er, voor de éérste maal, een kerkdienst gehouden opgeluisterd door een flinke groep jazz-musici en een jazz-zanggroep. In beide steden was de kerk stampvol jongelui. Zij vonden zo'n kerkdienst prachtig en zongen entoesiast mee.

Algemene goedkeuring vond de « jazz-muziek in de kerk » echter niet. Volgens de tegenstanders hoort de jazz-muziek niet thuis in de kerk. De voorstanders menen dat, als men de jeugd met jazz-muziek terug naar de kerk zou kunnen krijgen, men het moet proberen. De voorstanders stippen bovendien aan, dat de negers hun mooiste godsdienstige liederen in de kerk zingen en deze toch ook jazz-liederen zijn !

We hebben de indruk dat er nog veel water door de zee zal vloeien, alvorens men het over dit probleem eens zal zijn.

ZWEDEN HEEFT ZIJN DICHTEND WONDERKIND

OVER Minou Drouet, dat tienjarig Franse wonderkind dat verzen maakt, heb je reeds een en ander gehoord. Zij heeft nu een Zweedse rivale gekregen, nl. Gudrun Jacobson. Gudrun is thans elf maar ze schreef reeds verhalen toen ze nog maar vier jaar oud was. Onlangs kwam een bundeltje gedichten over « Het Geluk », « De Mist » en « Op een dode zwaluw en een lachende kat » van de pers. Deze verzen waren tevoren in een krant verschenen.

MAAK JIJ OOK PROPAGANDA VOOR KUIFJE ?

HET KOSTTE HEM TWEE MAANDEN

OP 'n schone morgen gierde een autobus met razende vaart door de straten van Los Angeles. De chauffeur sloeg geen acht op de verkeerslichten en bleef onverschillig voor het gefluit van de politieagenten. Het duurde echter niet lang alvorens men wist waarom die bus-chauffeur zo gek deed; hij werd met een revolver bedreigd door een kantoorbediende die niet té laat wou komen. Dat grapje kostte de stipte bediende twee maanden gevangenisstraf.

IN DE VAL GELOPEN

TE Oklahoma City had een gangster een bankkluis geopend. Hij verwijderde zich toen hij er zich plotseling rekenschap van gaf dat het alarmsysteem in werking was getreden en reeds enkele mensen hem op de hielen zaten. Toen pakte hij de benen in de armen, liep zo hard hij kon en slaagde er in zijn achtervolgers kwijt te spelen. Uitgeput trok hij het eerste het beste huis binnen en liet zich buiten adem in een komfortabele zetel vallen. Toen kwamen er enkele politieagenten opduiken die hem zeiden dat hij rustig kon blijven zitten. Ze hadden hem echter enkele vraagjes te stellen. De gangster had zijn heil gezocht in het kantoor van de sheriff !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Vreselijke en aanhoudende stortregens teisteren West Europa. Mortimer rijdt met een taxi door Parijs en is getuige van een botsing...

(Wordt voortgezet.)